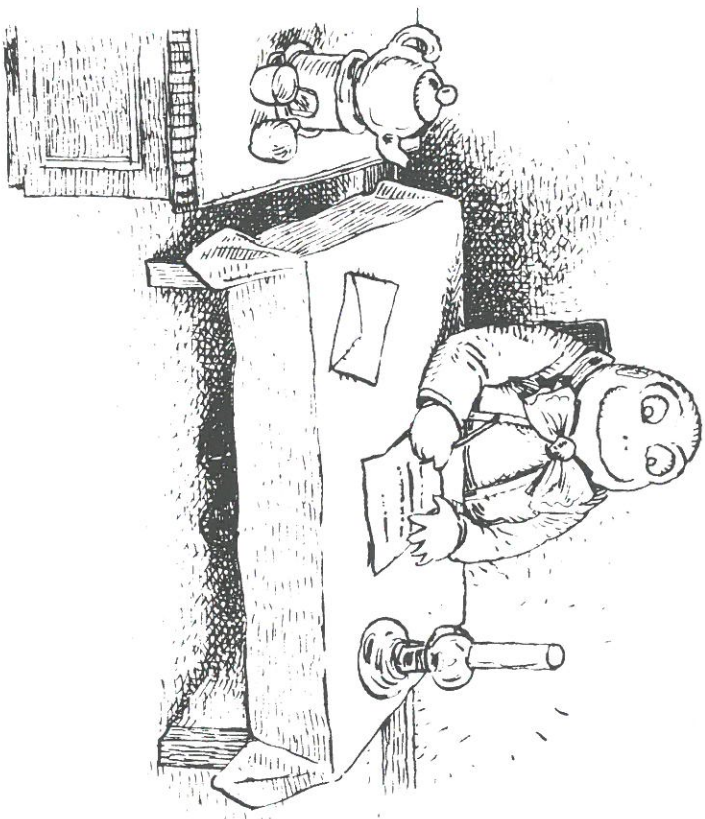
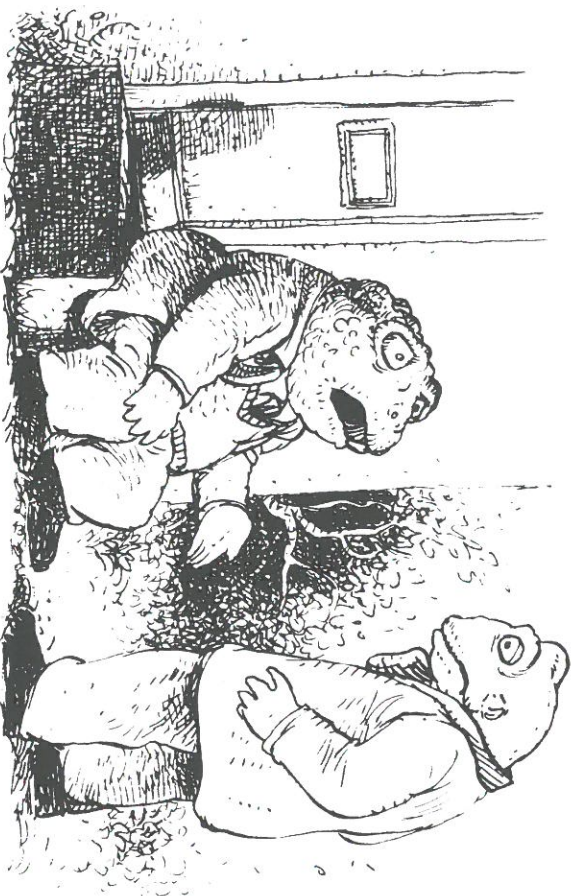

Pad zat op zijn stoep. Kikker kwam langs en zei: 'Wat is er aan de hand, Pad? Je kijkt zo verdrietig.' 'Ja,' zei Pad. 'Dit is iedere dag mijn verdrietige uurtje. Om deze tijd zit ik altijd op de post te wachten. En daar word ik erg verdrietig van.' 'Waarom dan?' vroeg Kikker. 'Omdat ik nooit post krijg,' zei Pad. 'Echt nooit?' vroeg Kikker. 'Nee, helemaal nooit,' zei Pad. 'Niemand heeft mij ooit een brief gestuurd. Elke dag blijft mijn brievenbus leeg. Daarom is het een verdrietig uurtje, als ik op de post zit te wachten.' Kikker en Pad zaten samen op de stoep en voelden zich alle twee verdrietig.

Toen zei Kikker: 'Ik moet nu naar huis, Pad. Ik heb nog iets te doen.' Kikker ging vlug naar huis. Hij pakte een potlood en een velletje papier. En hij begon te schrijven. Hij deed het papier in een envelop. Op de envelop schreef hij: "Een brief voor Pad".